

Anders Andersen (V):

Må jeg sige, at jeg føler mig måske ikke overbevist om, at dette er et mere sagligt forslag end det andet forslag, nemlig lovforslag nr. 97 om retsafgifter, som nu tages tilbage ved fremsættelsen af dette lovforslag, idet det andet forslag jo netop tog sigte på, at borgerne skulle betale for den service eller de ydelser, som de forlangte.

Jeg erkender, at der var mere administration i det andet forslag, end der er i det nu fremsatte forslag, og det har også været årsagen til, at vi fra venstres side har accepteret, at man tog det andet forslag tilbage og fremsatte nærværende forslag, hvor man forhøjer afgiften med 1 promille. I de fleste tilfælde vil en sådan forhøjelse af afgiften jo ikke have nævneværdig betydning. Man kan måske ikke afvise, at det i enkelttilfælde kan være temmelig store beløb, det drejer sig om. Jeg tænker her på indregistrering af skibe, hvor det jo ofte er op imod 100 mill. kr., det kan dreje sig om. Det kan måske være rimeligt, at man under udvalgsbehandlingen netop prøver at vurdere den side af virkningerne.

Glistrup (FP):

Det lovforslag, som jeg forstår regeringen vil tage tilbage i anledning af det nu fremkomne forslag, gik jo ud på, at man i 500.000 sager om året skulle indbetale 50 kr. til tinglysningskontorerne og derigennem kunne komme frem til provenu til statskassen på 25 mill. kr. Det var jo så ganske åbenbart noget aldeles urimeligt, for hver af de 500.000 sager ville jo kræve, at der skete ekspeditioner i 4-5-6-7 led, og derfor ville det samfundsmæssigt ganske og aldeles blive opslugt af administrationsomkostningerne.

Derfor kan jeg så ganske være enig med hr. Kampmann, når han sagde, at det forslag, ministeren nu har fremsat, er bedre end det forslag, som tages tilbage. Men derudfra kan man selvfølgelig ikke slutte, at man skal give forslaget sin støtte. Selvfølgelig må det være således, at tinglysningskontorerne ikke drives med underskud, således at de almindelige skatteborgere, der ikke har ekspeditioner på tinglysningskontorerne, over deres skatter skal betale for denne drift af statens virksomhed. Vi må derfor sørge for, at stempelgebyrerne til enhver tid

er på højde med tinglysningskontorenes udgifter.

Ministeren anfører i bemærkningerne til det nu fremsatte lovforslag det stigende omkostningsniveau og den heraf følgende stigning i udgifterne til bl. a. retsplejen som en del af begrundelsen. Så vidt jeg er orienteret, men jeg lader mig da selvfølgelig gerne overbevise enten af ministerens svar nu eller i udvalget, så er forholdet det, at tinglysningskontorerne stadig væk er en ganske solid overskudsforretning for staten. Hvis det er tilfældet, så vil det altså sige, at en del af pantebrevsstemplet, hvad enten det så er på 5 promille eller på 6 promille, er udtryk for en skatteopkrævning, og så er dette forslag altså ganske klart udtryk for, at man skal forhøje skatterne i dette land med 45 mill. kr. Det kunne da måske være meget fornuftigt at bruge dette område til en skatteforhøjelse, hvis det vel at mærke skete som et led i en omlægning af skatterne, sådan at man f. eks. lempede indkomstskatten, eller andre endnu mere urimelige og hæslige skatter, med et tilsvarende eller større beløb.

Men det er jo ikke det, der er ministerens mening med dette forslag. Han vil bruge de 45 mill. kr., som simpelt hen skal køre ind i denne bundløse udgiftspolitik, som man fra regeringens side har lagt op til, og med hensyn til en sådan anvendelse af midlerne melder fremskridtspartiet fra. Under en fornuftig økonomisk politik kunne man tænke sig at gennemføre en skatteforhøjelse som den nærværende, men at gøre det i den grad ud i den blå luft som her til at finansiere disse meningsløse stigende statsudgifter, som den nuværende regering ønsker at fremme med sin politik, dér melder fremskridtspartiet nej. Dér vil vi ikke være med.

Hagen Hagensen (KF):

Under første behandling af forslaget om ændring af retsafgifter, som nu vil blive taget tilbage, gjorde jeg nogle bemærkninger, der pegede på, at det nok ikke var den rette måde at gøre tingene på, men at man hellere måtte drøfte, om man ikke skulle overveje at ændre på stempelafgiften. Jeg lægger da ikke skjul på, at jeg jo har et vist medansvar for, at det, vi nu skal drøfte, er blevet resultatet.